

2. Pensionens Størrelse med 24 eller flere Aars Tjeneste som Statsrevisor bliver lige med Vedkommendes fulde Statsrevisorlønnings, og
3. Netten til at oppebære Pension efter foranstaaende Regler hviler, indtil Vedkommende har fyldt 65 Aars Alder.

2) Lovforslagets Text bliver § 1, og der tilføjes følgende nye Paragrafer:

§ 2.

Paa de i § 1 omhandlede Pensioner blive Bestemmelserne i Pensionsloven af 5te Januar 1851 § 4, sidste Punktum, § 7 og § 14 anvendelige, og da, forsaavidt angaar § 7 Nr. 1, saaledes at Nedfattelse eller Inddragelse paa Grund af senere Ansættelse med Lønning ogsaa finder Anvendelse paa en isølge Vedkommendes Alder endnu hvilende Statsrevisorpension.

§ 3.

Bestemmelserne i Pensionsloven af 5te Januar 1851 §§ 8, 9, 11, 13 og 14 blive anvendelige paa Efterladte efter Statsrevisorer, der som saadanne have tjent mindst i 12 Aar, idet en i Genhold til foranstaaende § 1 hvilende Pension har samme Virkning som en alt indtraadt Pension i Genhold til Pensionslovens § 9.

§ 4.

Loven af 5te Januar 1851 om pligtig Enkesforsørgelse er ikke anvendelig paa Statsrevisorer som saadanne.

§ 5.

Denne Lov bliver ogsaa anvendelig paa de før dens Ikrafttræden afgaaede Statsrevisorer.

Lovforslagets Indhold, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Forslagsstilleren (Alberti): De Ændringsforslag, der ere stillede til det nu foreliggende Lovforslag, ere fremkomne isølge Finansministerens Udtalelser under Sagens 1ste Behandling. Det er en Selvfølge, at jeg som Forslagsstiller gjerne modtager de Betingelser, hvorunder den høitærede Minister har billiget dette Forslag. Ændringsforslagene ere derfor fremkomne efter Forhandling og Overenskomst med den høitærede

Minister. Grundætningerne i mit Forslag, saaledes som dette fra først af forelaa, ere bibeholdt, idet nemlig Afgangen til Statsrevisorpensionen først kan begynde efter 12 Aars Tjeneste, og Pensionen beregnes da i Overensstemmelse med det Pensionsstema, som findes i Pensionsloven indtil det fyldte 24de Tjenesteaar, hvor da den fulde Revisorlønnings ekstraordinært indtræder som Pension. Mit Forslag gif tillige ud paa, at ingen Statsrevisor kunde opnaa Pension, før han havde opnaaet sit 65de Aarear. Denne Grundætning er opretholdt, og de Tillægsparagrafer, som findes under Ændringsforslag Nr. 2, §§ 2—5, ere foreslaaede tilføiede for at gjøre Lovforslaget tydeligere og fjerne de Tvivl eller den Uvisshed, som kunde være opstaaet, hvis mit Forslag var blevet fulgt i det Hele. Det høit Thing vil navnlig bemærke, at der med Bestemtbed skelnes mellem Statsrevisorernes Pensionsret og deres Oppebørsel af Pension, idet Ændringsforslagene med stor Tydelighed forudsætte, at Pensionsretten er stillet i Bero indtil Statsrevisorsens fyldte 65de Aarear. Denne Grundætning, som især skylbes den høitærede Minister, er navnlig bragt til Anvendelse med Hensyn til § 7, Nr. 1 i Pensionsloven, og det er udtrykt i Forslagets § 2, hvor det siges, at Nedfattelse eller Inddragelse paa Grund af senere Ansættelse med Lønning finder Anvendelse paa en isølge Vedkommendes Alder endnu hvilende Statsrevisorpension. Der ses det tydeligt, at den Nedfattelse i Lønning, som maatte finde Sted mellem det Døbtik, da Pensionsretten indtræder, og det, da den kan komme til Udøvelse, skal have sin fulde Virkning med Hensyn til Pensionens Størrelse. Endvidere udtrykker § 3 i Ændringsforslaget med Hensyn til Enkepensionen og Understøttelsen til en pensionsberettiget Statsrevisors Efterladte, at den Mellemtid, der ligger mellem Pensionsrettens Indtrædelse og det fyldte 65de Aarear, skal have sin Virkning ogsaa i disse Forhold. I § 5 er det foreslaaet udtrykkelig udtalt, at Loven skal komme til Anvendelse ogsaa paa de hidtilværende Statsrevisorer. Dette var forudsat i mit Forslag, saaledes som jeg udtalte ved mit Forslags Indbringelse her i Thinget; men her kommer det tydeligere frem, og det er muligvis ogsaa nødvendigt, hvis det med Sikkerhed skal kunne frengaa af Lovforslaget, at disse Statsrevisorer faae Pension. Denne Slutningsparagraf vil da med Hensyn til den eneste af de hidtilværende Statsrevisorer, som kan erholde Pension efter dette Lovforslag, formementlig have den Virkning, at hans Pensionsret anses hvilende nu fra den Dag, han ophørte at være Statsrevisor, nemlig den 1ste Oktober ifjor. Endelig maa jeg endnu tilføie, at der i § 2 i Ændringsforslaget er indstøbt en Henvisning til Pensionslovens § 4, som ikke fandtes i det op-